15/09/2019

Ο θαυμαστός βίος του Αγ. Βησσαρίωνος Αρχιεπ. Λαρίσης

/ Βίοι Αγίων

Ο Άγιος Βησσαρίων που τιμά σήμερα η Ορθόδοξη Εκκλησία γεννήθηκε στην Πόρτα Παναγιά Τρικάλων το 1490 μ.Χ., λίγα χρόνια μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως από τους Τούρκους. Αν και οι συνθήκες ήταν πολύ δύσκολες, γαλουχήθηκε και ανατράφηκε από τους ευλαβείς γονείς του με τα ιερά νάματα της αγίας πίστεώς μας και τα ιδεώδη του Γένους μας σε ένα γεμάτο θεοσέβεια οικογενειακό περιβάλλον.

Από την νεανική του ηλικία διακρινόταν για την ευφυΐα και τη σύνεσή του αλλά και για την ευθύτητα του χαρακτήρος του, την αγνότητα και σωφροσύνη του, την ταπεινοφροσύνη και την βαθειά πίστη του, την απέραντη αγάπη του.

Από πολύ μικρός εκδήλωσε την κλίση του προς τον μοναχισμό. Σε ηλικία μόλις 10 ετών έγινε υποταχτικός (καλογεροπαίδι) στον μητροπολίτη Λαρίσης Μάρκο, που τον χειροτόνησε διάκονο και πρεσβύτερο. Το έτος 1517 μ.Χ. εκλέγεται επίσκοπος Ελασσώνος και το 1521 μ.Χ. αναλαμβάνει την διοίκηση της επισκοπής Σταγών. Το Μάρτιο του 1527 μ.Χ. αναβιβάζεται στον θρόνο της Μητροπόλεως Λαρίσης, κατέχοντας παράλληλα, μέχρι τον Αύγουστο 1529 μ.Χ., ως «τοποτηρητής», και

την επισκοπή Σταγών, και ακτινοβολεί με την αγιότητα της ζωής του και την καταπληκτική αγαθοεργό δράση του, ενώ συγχρόνως υπομένει με θαυμαστή ανεξικακία συκοφαντίες και σκληρές δοκιμασίες στις οποίες έλαμψε «ὡς χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ».

Ο Άγιος Βησσαρίων ως ιεράρχης επιτέλεσε γενικότερα σημαντικότατο έργο, ποιμαντικό, κοινωνικό, φιλανθρωπικό. Έτσι κέρδισε τις ψυχές των χριστιανών και αναδείχτηκε μεγάλη θρησκευτική και κοινωνική προσωπικότητα. Συγκεκριμένα εξαγόρασε και απελευθέρωσε πολλούς αιχμαλώτους, επίσης έδειξε ιδιαίτερη φροντίδα για την προστασία και ανακούφιση φτωχών, γυμνών και πεινασμένων.

Ο Άγιος Βησσαρίων, παρά τους χαλεπούς χρόνους της εποχής του, αποδείχτηκε και ένας πολύδραστος «υπουργός κοινωνικών έργων». Με προσωπική του επίβλεψη και πρωτοβουλία χρηματοδότησε και κατασκεύασε μια μεγάλη σειρά από πολύτιμα και δύσκολα κοινωφελή έργα, όπως εκκλησίες, δρόμους και κυρίως γεφύρια, μία ακόμη μαρτυρία της ανεκτίμητης κοινωνικής προσφοράς της εκκλησίας μας σε κάθε εποχή και τόπο. Για την εξοικονόμηση των αναγκαίων χρημάτων ο Άγιός μας έκανε πολλά και μακρινά ταξίδια, μέχρι τα Βαλκάνια, την Ουγγαρία και Τσεχοσλοβακία. Ως γεφυροποιός εμπνεύστηκε αρκετά γεφύρια: στον Πορταϊκό ποταμό της ιδιαίτερης πατρίδας του Πόρτας Παναγιάς, στη Σαρακίνα της Καλαμπάκας, Πηνειός ποταμός (και με τα δύο επικοινωνεί η πεδινή Θεσσαλία με την ορεινή),τη γέφυρα Κοράκου στον Αχελώο (που συνδέει Θεσσαλία με Ήπειρο), το πρώτο γιοφύρι της Πλάκας (που ενώνει Τζουμέρκα με Άρτα και Γιάννενα).

Για την ψυχική γαλήνη έκτισε στον Κόζιακα την μονή του Σωτήρος των Μεγάλων Πυλών (Δουσίκου), μεταξύ των ετών 1527 – 1534/35 μ.Χ., και στα ερείπια παλιάς ομώνυμης. Η εν λόγω μονή ανεγέρθηκε πάλι εκ βάθρων από τον ανεψιό του Αγίου Βησσαρίωνος και νέο κτήτορα Νεόφυτο Β΄ Λαρίσης κατά την περίοδο 1550 – 1552/57 μ.Χ., τοιχογραφήθηκε δε από τον δεξιοτέχνη ζωγράφο Τζιόρτζη (1557 μ.Χ.) και διατηρείται μέχρι σήμερα σε άριστη κατάσταση.

Έγραψε τρεις διαθήκες και καθιέρωσε το άβατο της μονής Δουσίκου για τις γυναίκες, που τηρείται μέχρι σήμερα με μεγάλη ευλάβεια.

Στις 13 (ή 15) Σεπτεμβρίου 1540 μ.Χ., ημέρα Δευτέρα παρέδωκε την αγίαν ψυχήν του εις χείρας Θεού, υμνούμενος από τότε ως Άγιος και θαυματουργός. Οι ασθένειες που κατ’ εξοχήν θεραπεύει ο Άγιος Βησσαρίων είναι η δυσεντερία, η ευλογιά, η οστρακιά και προπαντός η πανούκλα. Γιατρεύει και αρρώστιες ζώων, φονεύει ακρίδες, καταπαύει την τρικυμία της θάλασσας, συντελεί στην εφορεία της γης. Η ευωδιάζουσα Τιμία Κάρα Του φυλάσσεται στην Ιερά Μονή Του.

Η μνήμη του εορτάζεται στις 15 Σεπτεμβρίου, με ιδιαίτερη ευλάβεια και μεγαλοπρέπεια, στη μονή του, στην Πύλη, στην Καλαμπάκα· στα Τρίκαλα λιτανεύεται η τιμία κάρα του πανηγυρικά την Κυριακή της Σαμαρείτιδος. Τα πρώτα υμνογραφικά και συναξαριογραφικά κείμενά του γράφτηκαν πολύ νωρίς από τον Παχώμιο Ρουσάνο (1552 μ.Χ.).

Σύμφωνα με ορισμένες πηγές, υπήρξε και άλλος Βησσαρίων αρχιεπίσκοπος Λαρίσης που έζησε πριν τον συγκεκριμένο Άγιο.